

Béta

az OEK hallgatói lapja
2011. V. 16.3

Verzió

KIN KUPA

május 13. - 14.

GOT TIME?

Cikkíró kerestetik!

Tetszenek a cikkek az újságokban és kipróbálnád te is a tehetségedet? Nem tetszett valamelyik cikk, és szerinted te jobbat tudnál alkotni? Van egy téma, ami érdekl a többieket és tudnál róla újat, érdekest mondani? Akkor ne késlekedj! Vedd fel a kapcsolatot velünk, és írd te is cikket!

Kontakt: el0nj3@gmail.com

1000	0101		0100			0011	
	0111						0110
0011	0110	0100		1001			
				0110	0001		0111
	1000	0110				0011	1001
0111			0101	0011			
				1000		0110	0010
0110							0101
	0011				0100	0111	0001

1000	0010						
0100		0101		0010		0011	
	0111		0001	0101		1000	0110
	1001						0101
		0110	0111		0101	0100	
0111						1001	
0010	0011			1000	0001	0101	
	0100			0110		1000	0001
						0100	0011

Béta Verzió

az OE NIK hallgatói lapja

Béta Verzió

Az OE NIK hallgatói lapja

Kiadja:

OE NIK HÖK

Felelős kiadó:

dr. Nádai László

Alapító főszerkesztő:

Kelemen Katalin

Főszerkesztő:

Varga Virág (Wolio)

Tördelő:

Nagy Gábor Attila (Atis)

Korrektor:

Augusztin Tícia (Titi)

Címlap:

Polip Petra

A billentyűzetet hergelik:

Dávid Bettina (Betti)

Szabó Erika (Ekka)
fabal

Kardi

Koncz Balázs (K. Balázs)

Lukács Ádám József (LAJ)

Mózes Tibor (mojziti)

Varga Virág (Wolio)

Nyomdai munkálatok:

Rectus Nyomda Kft.

Szerkesztőség:

beta@nik.hu

Web:

<http://beta.nikhok.hu>

Tartalomjegyzék:

Tanárinterjú Szabó Zsolttal _____ 4. oldal

Android - második cikk _____ 6. oldal

A valóság egy karnyújtásnyira _____ 8. oldal

Adrenalin Bajnokság _____ 9. oldal

Virtuális kispad _____ 10. oldal

Merengésben _____ 10. oldal

Könyvajánló - Ernst Bock:

A Walkür nem mosolyog _____ 11. oldal

Határtalan

munkaerő-piaci verseny _____ 12. oldal

Nyomorultak koncertről _____ 14. oldal

Április idusán... _____ 15. oldal

Wass Albert _____ 16. oldal

Mobile World Congress 2011 _____ 17. oldal

Royal tarokk _____ 18. oldal

Tanárinterjú Szabó Zsolttal

Mindig tanár szeretnél volna lenni?

Volt olyan ötlet a középiskolában, hogy tanár, esetleg csillagász. Aztán akkoriban mégis egyszerűbb pénzkereseti formának tűnt a mérnöki szakma. Mostanában még mindig sokkal jobban lehet pénzt keresni mérnökként, de nem bírnám hosszútávon szellemileg. Így főállásként mégis a tanári szakma mellett döntöttem.

Miért pont itt a NIK-en kezdted el tanítani?

Mert itt végeztem. :) Hmm, ez jó kérdés. Mindenféléképp programozónak tartom magam elsősorban és csak másodsorban tanárnak. Ilyen beállítottsággal nekem a Műegyetem vagy az ELTE túl elméleti lenne. Én egy programozói beállítottságú tanár vagyok, így szerintem emiatt a Kandós mentalitás illik hozzám jobban.

Nem furcsa, hogy ahol tanultál, ott tanítasz?

De, nagyon. Mindkét oldalról. Furcsa, hogy valaki oktató volt, később kolléga lett. Hallgatói oldalról is furcsa, mert lehet, hogy ha valaki hallgatóként barát volt, később, amikor tanítom, majd azt hiszi, hogy nem fogom megbuktatni. Aztán kiderül, hogy mégis. Mindenképpen furcsa, de ezt tudni kell kezelni. Az oktatók nagy része tudja, a hallgatók nagy részének pedig előbb-utóbb úgyis leesik, hogy velem lehet haverkodni, de ha valaki nem készűl, akkor annak úgyis meglepsz a következménye.

Ezek szerint, nem okoz gondot neked osztályozásnál, hogy barátkozol a hallgatóiddal?

Általában nem. Nem szokott.

Melyik volt a kedvenc tantárgyad, amikor még a NIK-en tanultál?

Én már akkor is kocka voltam. Ezért egyértelműen a programozási tárgyakat szerettem a legjobban. Hogy ezekből melyik? Talán a kattingatós Delphi.

És melyiket oktadod legszívesebben?

Az Erasmusos PHP-t. Egyrészt azért, mert szabadságot jelent, lehet kísérletezni, hogy milyen tanítási módszerek a legjobbak. Másrészt azért, mert ezen az órán kevésbé függök attól, hogy az oktatók előttem mit tanítottak. Kvázi nulláról elindulva lehet felépíteni az anyagot.

Fontos neked az Erasmus, ez látszik. Írtál is már a kinti élményeidről a Béta verzió 2010. februári számában. Mennyire tartod meghatározónak az életed és a pályád szempontjából ezt az utazást?

Eszméletlenül fontos és meghatározó volt. Nem is tudom elmondani, hogy mennyire. Nem mindenképpen jelent ez valószínűleg olyan élményt, mint nálam, de én nagyon jó barátokat találtam kint. Nem kell rosszra gondolni, csak barátokat találtam. :) De ez akkor nekem nagyon fontos volt, ugyanis éppen olyan fázisban mentem ki, amikor kevésbé voltam szociális beállítottságú. Így mindenféleképpen hihetetlen élmény volt. Szakmailag pedig más nézőpontot ismertem meg. Sokkal gyengébb volt a francia oktatás, mint itthon, de nagyon más volt a nézőpontjuk. Emiatt szakmailag is nagyon fontos volt ez az utazás nekem.

Emiatt vállaltad itt a NIK-en az Erasmus koordinátori munkát?

Részben ezért. Én szeretek külföldiekkel dolgozni. Szeretek angolul beszélni, ezért mindenképp terven volt egy kis Erasmusozás. Úgy alakult, hogy most már a kiutazó hallgatókkal is én foglalkozom. Én élvezem, szeretem csinálni.

Ha jól tudjuk, régebben sokat túráztál. Ez mennyire fér bele mostanában az idődbe?

Ez a félév most egy kicsit húzós, de ennek ellenére próbálok minél több időt szakítani rá, mert máskülönben bezöldülök. Hiányozna. A nehézség inkább a régi társaság összehozásában rejlik, mert mindenki máshol tanul, máshol dolgozik. Egyszerűen más az időrendünk. De azért próbálgatok túrázni, legalább havi egyszer.

Hol szeretsz legjobban túrázni?

Bakony. Egyértelmű. Bakony mindenkifelett. :)

Mivel töltöd még a szabadidődöt?

Gondolom, látszik rajtam, hogy szeretek főzőcskézni, mindenféle sznob és kevésbé sznob dolgokat. Valamint, vagyok annyira kocka, hogy néha még szórakozásból is leülök, és programozok. Ezen kívül ott van még a szokásos infós szórakozás, a sorozatnézés, valamint próbálok a lehető legtöbbet aludni. Az alvás tölt fel igazán, valamint az, ha a kedvesemmel lehetek.

Üzensz esetleg valamit a hallgatóknak? Tanuljanak esetleg többet? :)

Tanuljanak többet? Nem többet, inkább jobban. Azt kéne az elsősökkel megértetni, hogy amit hoznak középiskolából teljesítményt, az nem biztos, hogy elég lesz itt. Nem mindegy, hogy milyen iskolából hozzák a tudásukat. De ezt nehéz megfogalmazni. A programozást csak gyakorlással lehet megtanulni. Szigorúan csak úgy, hogy kitalálsz valamit, amit meg akarsz valósítani, és leülsz... És megvalósítod. Mindenféle olyan segítség nélkül, hogy nagyobb segítséget kérnél valakitől. Természetesen a neten lehet keresgélni példákat, hasonló megoldásokat. Kell is! De a lényeg az, hogy te oldd meg a problémát, ebből lehet a legtöbbet tanulni.

Köszönjük szépen az interjút!

Wolio & Betti

Android - második cikk

Az előző cikkben bemutatásra került az Android, általános képet kaptunk arról, miért is szeretik annyian, és miért is jelent forradalmat a mobilpiacon. Most lássunk pár készüléket.

A drágább készülékek szoftveresen nagyjából ugyanazt nyújtják, mint az olcsóbbak, magában a telefon hardverében van eltérés. Több pénzért nagyobb képernyőt, kijelző- és kamerafelbontást, több memóriát, és háttértárat, erősebb processzort és grafikus magot kapunk a készülékbe. Ezen kívül gyártótól függően különböző extra szolgáltatások férnek bele a nagyobb költségekbe: videó-kimenet, közelség- és fényerősség szenzor, elülső kamera, stb. Elsősorban természetesen tisztában kell lennünk azzal, hogy mire szeretnénk használni a telefont. Ha egy olyan okostelefont szeretnénk, ami a mai kor elvárásainak megfelelően, könnyen kezelhető, és sok funkciója van, akkor erre bármelyik Androidos telefon alkalmas. Játékokhoz erősebb processzor és grafikai teljesítmény kell, internetezéshez, navigációhoz jól jön a nagyobb kijelző. Ezen kívül érdemes figyelni arra, hogy a készülék kap-e majd frissebb szoftvert, különösen a 2.2-es frissítés kérdéses esetben.

Google Nexus S

Az Android operációs rendszert a Google saját márkájú telefontal, a Google Nexus One-nal mutatta be. A telefont a HTC rakta össze a Google számára, és a mai napig bivalyerős telefonnak számít. Azóta számos gyártó készüléke jelent meg Androiddal, s mindeközben a Google se pihent. Sorra jöttek a frissítések. Bár még a gyártók a 2.1 (Froyo) frissítésével is el vannak maradva, a Google ismét nagyot dob. A Nexus sorozat következő része a Nexus S, melyhez a Samsung adja a vasat. A készülék azon kívül, hogy megjelenésekor a legerősebb készüléknek fog számítani, az új Android, a 2.3 (Gingerbread) referencia telefonja is lesz. Ez a kombináció biztosíthatja a sikert. De lássuk is a készüléket.

A Samsung által gyártott készülék a ma elvárható csúcstól képviseli: 4 hüvelykes, WVGA felbontású Super AMOLED kijelzője, 1 GHz-es Hummingbird processzora, 16 gigabájt belső memóriája, 5 megapixeles autofókuszos kamerája egyaránt tiszteletre méltó, mint ahogy a 802.11n szabvánnyal kompatibilis Wi-Fi, valamint a 7,2/5,7 Mbps sebességre képes HSPA vezérlője is. A készülék meglepően vékony és könnyű (129 gramm), kialakítása semleges, de a megjelenését nagyon feldobja a homorított üveg előlap.

Az eszköznek azonban nem a hardvere, hanem a szoftvere érdekes igazán. Az Android 2.3 a vállalat tájékoztatása szerint olyan új képességeket hoz, mint az áttervezett kezelőfelület és az új virtuális billentyűzet, amelyen könnyebb a gépelés - a billentyűket mostantól könnyebb „eltalálni”, mert távolabb kerültek egymástól. A Nexus S-be beklónozták az NFC támogatást is. A Near Field Communications egy olyan technológia, amely érintéssel teszi lehetővé az adatcserét, ilyen elven működnek például egyes bankkártyák is. Az Android 2.3 egy teljes NFC API-t kapott, amelyen keresztül az alkalmazások hozzáférhetnek ehhez a funkcionalitáshoz. Multi-média terén a VP8 videokodek, valamint az erre és

a Vorbis audióra épülő WebM konténer, illetve az AAC és az AMR támogatása lehet érdekes, illetve hogy az alkalmazások a készülékekben található összes kamerához hozzáférhetnek - a Nexus S-ben az előlapon is van egy.

Szerencsére a 2.3-as verzió nem csak a Nexus S kiváltsága, de más telefonokra a megjelenés már csak a gyártókon múlik.

Samsung GT-I9000 (Galaxy S)

Frekvencia:	2G Network GSM 850 / 900 / 1800 / 1900 3G Network HSDPA 900 / 1900 / 2100
Kijelző:	480 x 800 pixel 4 colos Super AMOLED capacitive touchscreen
Processzor:	ARM Cortex-A8-ra épülő, 1 GHz és PowerVR SGX540 grafikus gyorsítóchipből
Memória:	8 GB v. 16GB + max. 32GB micros SD
Kapcsolat:	Wi-Fi 802.11 b/g/n; DLNA, Bluetooth 3.0 A2DP, 3G HSDPA, 7.2 Mbps; HSUPA, 5.76 Mbps
Navigáció:	GPS with A-GPS support
Akku:	1500 mAh Li-Ion
Oprendszer:	Android 2.1 (Eclair)

Tudása hatalmas, kijelzője gyönyörű, hardvere gyors, szoftverének felépítése jó, a végeredmény egy tényleg meggyőző, jól kezelhető, alapvetően megbízható készülék lett, mely természetesen nem mentes a hibáktól sem. Nagyon hiányoznak róla a hardveres híváskezelő gombok, elkélne egy exponáló

gomb és egy vaku a kamerához, kicsit talán gyenge anyagokból lett összerakva, de más hibája gyakorlatilag nincs. Ára 100.000 Ft körül mozog. Pozitív, hogy az Andorid 2.2 (Froyo) elérhető a telefonra.

Samsung GT-i5800 (Galaxy 3)

Frekvencia:	2G Network GSM 850 / 900 / 1800 / 1900 3G Network HSDPA 2100 / 900
Kijelző:	240 x 400 pixel 3.2" TFT capacitive touchscreen, 16M colors
Processzor:	SEC S5P6422 ARM11 667MHZ
Memória:	512MB ROM, 256MB RAM + max. 32GB microSD
Kapcsolat:	Wi-Fi 802.11 b/g/n; DLNA, Bluetooth 3.0 A2DP, 3G HSDPA, 7.2 Mbps; HSUPA, 5.76 Mbps
Navigáció:	GPS with A-GPS support
Akku:	1500 mAh Li-Ion
Oprendszer:	Android 2.1 (Eclair)

A Galaxy 3 egy szinte tökéletesen eltalált készülék a középkategóriás Android rendszerű telefonok mezőnyében. Elődjé, a Galaxy Spica és a Galaxy 3 között viszont sebességben ég és föld a különbség. Az már most látszik, hogy már nem csak a csúcsmoделlek tudnak olyan gördülékenyek és gyorsak lenni, mint a 100.000 Ft körül mozgó Samsung Galaxy S vagy a HTC Desire, hanem vállalható mennyiségű pénzért (55.000Ft) is olyan gépet kapunk, ami az átlagfelhasználónak az esetek zömében bőven elég krafted tud biztosítani. Ugyanakkor 45.000Ft spórolás a Galaxy S-hez képest, már elgondolkoztató. A spórolásért cserébe a kisebb kijelzővel, a kicsivel gyengébb processzorral, és az alap memória mennyiségével kell kompromisszumot kötnünk, mely az élmény és használhatóság rovására nem igazán megy. Pár hónapon belül ez lesz az alap, aki ennél döcögösebb gépet tesz le az asztalra, azt kiröhögik, és ilyenkor kezd el féltetni az ember a Nokiát... A Samsung, az LG, a HTC, a SonyEricsson és a Motorola pedig kezdet csókolhat a Googlenak, hogy egy ilyen rendszert kaptak. A felhasználók pedig örvendjenek: az érintőkijelzős okostelefonok végre elkezdtek olyan tempóval működni, ahogyan mindig is akartuk. Továbbá erre is megérkezett az Andorid 2.2 (Froyo).

A valóság egy karnyújtásnyira

Még ha az ember nem is nyújtogatja a kezét

A Föld s az állatok segítségért kiáltanak. De fülhallgatóval, vagy a forgalomban araszolva nehezen halljuk meg a kiáltást.

Felkelve, csipás szemmel rögtön bekapcsolásra kerül a gép, tv vagy rádió: információhegyekkel találkozáva kezdjük és végezzük be napunkat. Manapság vizuális kommunikáció formájában hatalmas mennyiségű reklám-rengeteg ömlik ránk, nem kímélve minket, kihasználva a különböző figyelemfelkeltő eszközöket. Legyen az néha drasztikus is akár. Emiatt hatalmasnak tekinthető immunitás alakult ki bennünk az információkkal szemben, mely által a reakcióink - például a plakátokon hirdetett információkkal szemben - közömbösek lettek. Gondoljunk csak például a devecseri katasztrófára: ha közvetlenül, vagy közvetve nem is érintett minket; nagy valószínűséggel hírértékként

fogjuk fel. Főként a Természetvédelmi Világalap (WWF - World Wide Fund for Nature) és különféle szervezetek felhasználva a sok megrendítő hatását, meghökkentő posztereket készítenek/készítettek, ezzel felhívva az emberek figyelmét a Földet győtrő szennyezésekre, az állatokat veszélyeztető kihalás- illetve élőhelyük elvesztésének veszélyére, és a társadalmunk komolyabb veszélyeire. A képek nem mindennapiak.

fabal

Képek forrás

<http://speckyboy.com/2009/04/16/55-inspiring-creative-and-potent-ads-from-the-wwf/>

<http://www.revolutioners.com/90-best-and-the-most-creative-clever-amazing-wwf-posters/>

Adrenalin Bajnokság

Ebben a cikkemben egy kis üdítő élményként összegyűjtök néhány veszélyesnek kikiáltott sportágat. Amibe tők jól el lehet menekülni a hétköznapiak elől, vagy csak levezetni a sok-sok feszültséget. Figyelem! A hirdetések nem minősülnek ajánlattételnek! :)

1. Rafting

Vadvízi evezés - szép magyar kifejezéssel élve. Magyarországon nem igazán vannak megfelelő esésű folyók ahhoz, hogy hódolhassunk ennek a rendkívül izgalmas, és szellemileg is kissé terhelő hobbinak. A sportág a nevét a „Raft” nevű hajóról kapta, amit eredetileg hadászati célokra fejlesztettek ki Amerikában. Ez egy vadvízi gumihajó, amiben 4-6-8-10 fő tud egyszerre evezni. (az egyszerre evezés tulajdonképpen több mint ajánlott, mert ha kiborulnak az ütemből, az nem lesz jó).

2. Bungee Jumping

Kötélugrás (nem az ugrókötelezés). Magas építményekről, sziklákról, tudom is én honnan (amikor ilyesmire kell helyet találni, mindenki elképesztően kreatív szokott lenni) kell leugrani egy gumikötéllel a lábunkon. Azt

hiszem, ezt az extrém sportot mindenki ismeri. Azért egy kis örültség nem árt, ha valaki ebbe akar belefogni. :)

3. Túlélő Túrák

Gyakorlatilag bárhol és bármikor szervezhetünk ilyet, de biztosan legyen legalább egy tapasztalt túravezető a csapatban. Néhány természetben töltött éjszaka segíthet egy másfajta világszemlélet kialakításában. De

amikor az utazást tervezzük, ne felejtünk el az adott hely tájvédelmi és egyéb törvényeinek utánanézni, mert a vadkempingezőket és hasonlókat nem mindenhol szeretik. Ezen kívül mindenkinek magának kell össze állítania a saját túlélő készletét (minél kisebb, annál jobb), ennek a legfontosabb eleme a kés, amiből milliószoros túlkínálattal találkozhatunk, szóval csak okosan.

4. Küzdősportok

Ha haragszunk valakire, optimális választás egy pár bokszkesztyű és zsák, amit püfölnhetünk, így biztosan nem esik baja senkinek. Így tutira megtanulhatunk ütni, és később nem lesz belőle csuklótörés. A legtöbben csak békésen szeretik szemlélni a küzdelmeket, pattogtatott kukoricával és sörrrel. Ettől függetlenül érdemes néhányba közelebről is „belekukkantani”, mert testmozgásnak és szellemi élénkítésnek is tökéletes. Kínálat van bőven, mindenki választhat a thai boksztól kezdve a ninjutsuig, ami a legközelebb áll az egyéniségéhez.

Bármelyikbe is kezdesz bele, ajánlott a fogvédő, mert abból a legrágább is olcsóbb, mint a legolcsóbb műfog.

K. Balázs

Virtuális kispad

Ő azt mondja rám, hogy „lusta dög”, és én rávicsorgok, mint valami dög, hogy biztosan igaza legyen. De én a virtuális kispadomról fel nem kelek. Bár olykor nagyon magányos egy hely, hisz’ csak ülök egyedül heteken keresztül, miközben lehull a hó, és én fehérbe öltözöm, hogy beleolvadjak a világba. Páran elmennek mellett, de nem néznek rám, ahogy én se rájuk.

S mikor eljön a tavasz, én zöldbe öltözöm. Majd futónövények futnak fel rám és furcsa tekergésekkel egy lugast alakítanak ki. Akkor mellém ül két gerle, vagy más párocska, és ott sugdosnak szerelmes szavakat egymás fülebe. Nem néznek rám, ahogy én se rájuk.

Aztán eljön a nyár, sárga a ruhám, és több szerelmes pár nem ül le mellém. A lugas is lebomlik, és az elszáradt csonkok lábaim elé hullnak. Én csak ülök némán, a virtuális kispadomon. Közben emberek sokasága jön el mellett, bár mind arctalan. Egy-kettő leül mellém, s elbeszélget velem a semmiről, majd felállnak, és tovább mennek életük útján. Végül a nyárvége táján a virtuális kispadom támlájára két varjú száll. Nem néznek rám, ahogy én se rájuk. De most már az arctalan, semmiről beszélő emberek sokasága elkerül.

És máris itt az ősz, én barna leszek, a szél a fákról lehullott leveleket rám fújja. Aztán az idő vasfoga a vállaimba mélyed, kiserkentve egy kis vért, s minél öregebb vagyok, annál tovább marad bennem, majd elnyeli az alkonyi köd. És mikor a vállamon elkezd gyógyulni a seb, új emberek tűnnek fel. Némelyiknek már arca is van, olykor leülnek mellém, és elbeszélgetnek velem, de nem csak a semmiről, hanem másról is. Én őket megkínálom olykor egy kis virtuális teával, amit néha el is fogadnak, de aztán felállnak, és tovább haladnak. Novemberre már alig vannak a közelemben, és a hónap végére már csak egy sötét alak marad.

A rémem az. A rémem, aki szereti fitogtatni a múltam árnyait. Peckesen jár körbe, mint valami nagyúr, aki azt hiszi, így nagyobbak látják a hatalmát. Pedig csak ketten vagyunk, és ő nem néz rám, ahogy én se rá. - Kelj fel és járj – mondja végül, és rámutat a világba tartó utakra, de én csak ülök némán, és merengve nézek egy virtuális porszemet. - Lusta dög! – szól idegesen, és ekkor én rávicsorgok, mint valami dög, hogy biztos igaza legyen.

Wolio

Merengésben

Megálltam az utca közepén, és merengve körülnéztem a környéken. Kiborult kukák, omladozó házfalak. A Hold némán kacsintott befelé, s körülötte csillagok. Két utcalámpa közül az egyik nem égett, másik meg villogott. Nem voltak bennem érzések, csak üresség, s csak álltam, de már azt sem tudom miért.

Kihalt volt minden, s csend, mint egy temetőben. Aztán homályos dolgok jelentek meg előttem, arcok, kiket már rég elfeledtem, képzeletem göthös szörnyei, mik már ezerszer tépték szét lelkem utolsó morzsáit is. Közeledtek, láthatatlan támadásai csapódtak tetsemen, volt néhány nagyobb, amibe beleremegtem.

Végül megjelentél te, sokkal tisztábban látszódtál, mint a többi. Arcodon a düh szikrázott, de mikor megálltál előttem, s rám néz-

tél, tekintetemben furcsaságot fedeztem fel. - Te meg miért állsz itt? – dörmögted hangodon.

Én magamhoz tértem, a dolgok eltűntek, csak mi ketten álltunk a villogó lámpa fényében; még sosem láttalak, és tudtam, valószínű többit nem is látlak, így megpróbáltam a lehető legsemlegesebb választ adni. - Hát így volt kedvem – szóltam, te csak megrántottad vállad, és mentél tovább.

Biztos bolondnak gondoltál, de nem túlságosan érdekelte. Még egyszer körülnéztem a csendes utcában, ahova nem tudom, hogy hogyan jutottam, majd hazamentem.

Wolio

Könyvajánló

Ernst Bock: A Walkür nem mosolyog

Nem tudom, ki hogy van vele, én akkor is elolvasok egy könyvet, ha már láttam a filmet. Sokszor már csak az összehasonlítás miatt is megéri, mivel nem lehet minden hajszálra pontosan ugyanaz. Jelen esetben is így van; sőt, nemcsak, hogy nem ugyanaz, igen fontos eltérések vannak a könyv és film között. De erről később. Most inkább a könyvet mutatnám be. Aki ismer, az tudja, hogy nem vagyok oda túlzottan a háborús filmekért, regényekért, de ez a példány valahogy lekötötte a figyelmem, sőt, a könyvet szinte faltam, nem is mozdultam nélküle...

Ez a könyv Ernst Bock: A Walkür nem mosolyog című remeke. A történet a második világháborúban játszódik (1944), amikor Németország vezetője Hitler. A Führer ellen több mint 40 alkalommal kíséreltek meg támadást, de mégis valahogy az lett a leghíresebb, amit Stauffenberg nevéhez köthetünk. A könyvbéli főszereplő, Northaus hadnagy E/1-ben mesél; rengeteg viszontagságon esik át: megízleli a büszke, hazafias hadnagy (aki a rossz vezetőtől szabadítja meg országát), majd az üldözött, rangtalan civil életét; a bátorságot, a tisztet, a barátságot és nem utolsósorban a félelmet. A történet (mint már mondtam) egy Hitler elleni támadásról szól, ami sajnos nem sikerült, pedig egy remekül kidolgozott, precíz terv volt, mely rengeteg embert mozgatott meg; hihetetlenül nagy kitartást, és persze titoktartást igényelt, és sokszor hatalmas teher volt azok számára, akik vállalkoztak erre. De a nemes ügy érdekében jutottak el addig, ameddig. A főszereplő Northaus, Stauffenberg leghűségesebb tisztje; valós viszonylatban azonban nem találtam róla adatot, ezért úgy gondolom, hogy az író csak kitalálta személyét. A másik főbb szereplő Stauffenberg ezredes, aki a főszereplővel igencsak jó barátságba került a könyvben; róla viszont már annál több információt szedtem össze, például Berlinben szobrot és emléktáblát állítottak az emlékére.

Röviden összefoglalva: a könyv élethűen dokumentálja a támadás előkészületeit és magát a merényletet is; minden

kis apró részletet leír, minden szálát, kapcsolatot összefűz apránként, majd robbanásszerűen gyorsulnak fel az események. Stauffenberg ezredes bombát visz a Farkasverembe, ahol a vezérkar tart éppen gyűlést. A bomba sikeresen felrobban, de amíg az ezredes visszaér Berlinbe, addig kiderül, hogy Hitler túlélte a robbanást, viszont a folyamat visszafordíthatatlan; már elindult a gépezet, kiadták a parancsokat és elkezdték az új kormány kialakítását. A

nap végére azonban minden rosszra fordul: a lázadó tiszteket elfogják, és a Bendler-block (Wehrmacht főparancsnokság) udvarán végzik ki sor-tűzzel. A főszereplő megmenekül, s elsősorban igyekszik egyenruhájától megszabadulni, s egyben nevétől, és rangjától is. Egy Hitler ellen passzívan lázadó közösség segít neki mindenben, majd sikerül elmenekülnie Berlinből egy kietlen vidékre, ahol szinte nem is érintkezik emberekkel. Azonban ott is megtalálják... de nem is mesélek tovább, részletekkel együtt érdekes a regény! :)

Hogy a könyvet és a filmet összehasonlítsam: adódik pár lényegi különbség: legelőször is kiemelném,

hogy a főszereplő nem ugyanaz! A filmben maga Stauffenberg gróf játssza a főszerepet, a könyvben viszont egy hűségesebb tisztje, Northaus hadnagy szemszögéből láthatja az olvasó a történéseket. A könyv elején nem voltam biztos abban, hogy sikerült ugyanazt a könyvet megtalálnom, amit filmben láttam, de időközben kialakult a csellekmény. Továbbá, ahogy olvastam, az emlékeimben játszódó film már lassan véget ért, mikor még maradt minimum két fejezet a könyvből... Ez azért van így, mert ugye más főszereplő, más történet. :)

Személy szerint én nagyon megszerettem ezt a könyvet, talán azért, mert hihetetlenül valóságosan írja le a történéseket, érdekesen, ezáltal letehetővé teszi a könyvet... úgyhogy mindenkinek csak ajánlani tudom!

Ekka

Határtalan munkaerőpiaci verseny

Kilépve a padok árnyékából megkezdődik a harc a végzettségnek megfelelő munkáért. Ki itthon, ki külföldön próbál szerencsét. A lehetőségek, a verseny feltételei nem eléggé ismertek a friss diplomások között. A munkaerőpiac pillanatnyi helyzetéről, és jövőbeli változásairól kérdezem Suplicz Sándor tanár urat, aki hazai és külföldi tapasztalatokat is szerzett ezen a téren. Tudását jelenleg az Óbudai Egyetemen kamatoztatja, mint a Pedagógia-pszichológia szakcsoport vezetője, pszichológiai tanácsadó és docens.

Ön mérnöki és pszichológia diplomával is rendelkezik. Honnan ez a kettősség?

Engem mindig az ember érdekelt jobban. Pszichológus szerettem volna lenni, csak amikor annakidején jelentkeztem, szinte lehetetlen volt pszichológia szakra bejutni. Azt az iskolát választottam, amire reális esélyem volt, és amire akkor alkalmasnak tűntem. Így kerültem az akkori Bánki Donát Gépipari Műszaki Főiskola műszaki tanár szakára, azzal a szándékkal, hogy a későbbiekben el fogom végezni a pszichológiát. Ami így is történt.

Jelenleg milyen kilátások vannak a mai munkaerőpiacon a diplomások számára?

Először is, különbséget tennék diplomás és értelmiségi között. Az értelmiségit egy többé-kevésbé koherens, önálló világnézeti rendszer, sokszínű reflektív gondolkodás jellemzi, amely gazdag filozófiai és kulturális bázisra épül. Ennek a tudásnak és személyiségnek felépítése óriási energia-befektetést igényel. Ma a diplomásoknak csak kisebb része lesz értelmiségi. A diplomáról csak annyit állíthatunk, hogy elvégzett egy felsőfokú oktatási intézményt, ezért alkalmazhatóságuk is korlátozott. A humán szakokon végzeteknek rossz az elhelyezkedési esélyeik. A mérnököknek, informatikusoknak viszont jók. Náluk az a kérdés, hogy megfelelnek-e a munkaerőpiaci igényeinek, megállják-e a versenyt a külföldről érkező azonos munkakörben dolgozó munkavállalókkal, alkalmas-e személyiségük az együttműködésre.

Mennyire nyitott a nemzetközi munkaerőpiac?

A nyilatkozatok szintjén a külföldi piacok nyitottak, amíg az ember ki nem próbálja őket. Nyitottak, ha van egy jól bejárt kapcsolatrendszer, amely itthon épült fel egy multival, és ezen keresztül tud kijutni valaki. Ha viszont vállra akasztja a frissen végzett diák a diplomáját, és

elmei szerencsét próbálni, akkor nehéz napok elé néz. Számos visszajelzést kaptam, nálunk végzett tehetséges diákoktól. Európa szóban befogadó, a valóságban nem. Köszönik szépen, nem kérnek a magasan képzett keleti munkaerőből, még akkor sem, ha olcsóbban megkapják. Csak kiemelkedő tudósokat, vagy kétkezi munkásokat fogadnak, ellátatlan alacsony presztízsű munkakörökben. A szociális értelemben vett beilleszkedés még talán ennél is nehezebb. Igaz ez a legtöbb nyugati országra.

Jelenleg a külföldi munkaerő-beáramlás elhanyagolható? Változhat ez a későbbiekben? Milyen hatást gyakorol majd a magyar gazdaságra és munkaerőpiacra?

Igen, jelenleg elhanyagolható. Úgy gondolom, nem munkaerő-beáramlásról, hanem inkább menekültké vagy új hazát keresők beáramlásáról van szó, jellemzően déli és keleti irányból. Munkaerőpiaci következményeik miatt különbséget kell tenni bevándorló és bevándorló között. A romániai magyar, német, lengyel, orosz vagy ukrán bevándorlók jól asszimilálódnak, társadalmi vagy munkaerőpiaci feszültséget nem okoznak. Beilleszkednek, a hazai kultúrkörben jól érzik magukat. Vannak olyan bevándorlók, melyek nem asszimilálódnak, szigetként élnek. Ez főként az ázsiai vagy muszlim országokból érkező bevándorlókra jellemző. Nemzetközi tapasztalatok igazolják, hogy ez problémát jelent. Eleinte nem az ipari munkaerőpiacon jelennek meg, mint versenytársak, hanem a kereskedelembe. Csak idő kérdése, hogy mikor lépnek be az ipari és mezőgazdasági munkaerőpiacra is, többnyire vállalkozóként. Amerikai és orosz tanulmányokat olvastam ezzel kapcsolatban. Oroszország ázsiai területén hosszú távú együttműködést írtak alá a kínaiak az

ottani nyersanyagok feldolgozására. A szerződés kiköti, az alkalmazottak ötven százalékának kínainak kell lennie. Magyarul: tömeges betelepítésben egyeztek meg az oroszokkal. Ott is elkezdődött a kínai expanzió. Terjeszkedés azon területek irányába, amelyeket gazdaságilag fontosnak tartanak. Már nem csak tőkeexpanzióról, hanem személyi expanzióról is beszélhetünk. Ezt egyik európai ország sem műveli. Demográfiai problémák miatt defenzívá vált a kontinens. A nagyon szorgalmas és tiszteletré méltó kínai emberek, napi 10-12 órát hajlandók dolgozni heti 6-7 napon keresztül, csekély fizetésért, alacsony szociális igények mellett. Ha versenytársként tömegesen megjelennek nálunk, külföldi példák alapján megjósolhatóak a következmények. A folyamat Délkelet-Ázsiában már régóta megfigyelhető. A Fülöp szigetek lakosságának 2%-át teszik ki a bevándorló kínaiak, viszont a magán-gazdaság 60%-át ellenőrzik. Akarunk-e egy ilyen gazdasági szerkezetet kialakítani itthon is? Hangsúlyozom, a kínai emberek nem rosszabbak, mint bárki más, csak ilyen hatással vannak a befogadó ország gazdasági viszonyaira, mert erős a kulturális identitásuk, összetartanak, és rendkívül szorgalmasak. Volna mit tanulnunk tőlük fegyelmességben is. Akarunk-e olyan országot építeni, ahol a gazdaság nem a mi tulajdonunkban van? Főleg akkor, amikor a mezőgazdasági területek egyre jobban felértékelődnek, s ma Magyarországnak ez a legnagyobb kincse.

Mit tehetünk azért, hogy tulajdonosi és munkavállalói esélyeink javuljanak?

Eddig vállalható, óvatos bevándorlás politikája volt az országnak. Megjegyzem, a művelt nyugat kissé későn ébredve, de szintén ebbe az irányba tart. Az önvédelmi reflexeket leépítette a második világháború után kialakult, majd rövid távú gazdasági érdekekkel igazolt túlzott nyitottság a bevándorlással szemben, amelyből a valóság ébresztette fel a nyugatot. A demokrácia mintapéldáját, Svájcot említeném, ahol népszavazáson döntenek minden fontos politikai kérdésben. Darabra meghatározták mennyi bevándorlót fogadnak évente, megtiltották újabb minaretek építését, így őrizve a kulturális identitásukat, mérsékeltek a bevándorlást. Néhány hétig hallottuk az Európai Uniót tiltakozni, aztán belenyugodtak. Magyarországot ennél jóval kevesebbért a politikai média színpadán meghurcolták.

Mekkora eséllyel indul egy hazánkban végzett mérnök a nemzetközi piacon?

A magyar mérnökök kreativitása és rugalmassága tradicionálisan jó. A fegyelmességünkön még van mit fejleszteni. Akinek sikerült elfogadható állást találnia, az kezdeti nehézségek után, megállja a helyét itthon és külföldön is. Az a nemzetközi tapasztalat, hogy az Amerikában tanuló ázsiai hallgatók hallatlan fegyelemmel készülnek az életpályájukra. Ebből a fegyelemből és céltudatosságából van

hiányunk. Tisztelet a kivételnek, de a fiatalok számára üdülő jellege van az egyetemnek, és ez a nyugati fiatalokra is igaz. Nem fogtuk még fel, hogy az európai politikai szlogenek olyan viszonyban vannak a valósággal, mint a filmek mesevilágában lévő gazdagság a kapcsolatok nélkül munkát kereső, stanciliból ebédelő kelet-európainak elkönyvelt, a nyelveket gyengén beszélő magyar diplomással. Munkaerőpiaci és bevándorlási liberalizáló nyitásra vár egy fegyelmezett, képzett munkára kész tömeg Ázsiában, akik nekünk rövidesen versenytársaink lesznek. Nyitott világot akarunk, de elfelejtjük, hogy ez kétirányú. Nem csak a kijárat fog megnyílani, hanem a bejárat is. Ha élhető világot akarunk berendezni, akkor most a huszonegyedik órában, olyan döntéseket kell hoznunk, amely a mi érdekeinket is szolgálja, nemcsak a nagyvállalatokét. Ez nem ment fel az erőfeszítések és a feladatoknak való megfelelés alól. Teljes erővel kell készülni a hivatásra.

Ezek szerint kezdünk kifutni az időből?

Igen, azt gondolom. Az Európai Unió is egyre szigorúbb szabályokat hoz a bevándorlóként érkező munkaerőmozgás tekintetében. Szeretném hangsúlyozni: nem arról van szó, hogy jó vagy rossz emberek azok, akik szeretnének bevándorolni, hanem arról, milyen jövőt szeretnénk. Akarjuk-e megtartani saját kultúránkat, akarunk-e itthon otthon lenni, és munkát találni. Vagy pedig egy nemzetközi turmix részeként egy vállalati érdekek szerint alakított multikulturális Magyarországot építünk, amely modell összeomlófélben van a nyugat-európai országokban mindenütt, ahol jelentős volt a bevándorlás. Angela Merkel (Német Szövetségi Köztársaság kancellárja) tavaly jelentette ki: „A multikulturális Németország álma véget ért”. Tekintsük ezt egy új harangszónak, olyanak, amilyen a nándorfehérvári csata emlékét hirdető déli harangozás.

Mit tanácsol a jelenlegi mérnökképzésben résztvevő diákoknak a jövőre való tekintettel?

A cégek kiválasztási szempontjai között nagyobb hangsúlyt jelennek meg a személyiséggel és szerepértelmezéssel kapcsolatos elvárások, mint a szak tudás. Csak az tud színvonalas munkát végezni, aki nem csak ésszel, hanem érzelmeivel, teljes odaadással dolgozik. Aki elkötelezett, képes méltóságát megőrizve, energiáit mozgósítva, örömmel elvégezni a feladatát, és alkalmas a csoportmunkára is. Az ilyen embert környezete fogja kiemelni. A korai vágy, hogy valaki gyorsan főnök és gazdag ember szeretne lenni, csak a zseniknek áll jól. Szerény teljesítménnyel párosulva ürhatnát, csaldódt emberek termel. Tehát előbb megszolgálni jó teljesítménnyel és jó szándékkal azt, amire vállalkoztam, utána lehet elvárásokat támasztani.

Nyomorultak koncertről

Nem sok koncerten voltam eddig, bár már többször akartam volna elmenni, de mindig volt valami, ami közbe jött, vagy csak simán elment tőle a kedvem. Most is majdnem ez volt, egyik sulis társam elhívott, hogy menjek el egy koncertre, ahol egy amatőr zenekar játszik. Azt mondtam rendben, de aznap annyira fáradt voltam, hogy nem hiányzott sok, hogy visszamondjam, de mivel nem messze volt az edzés helyszínétől, így fogtam magam, és elmentem.

Jól tettem. Sokan vonakodva mennek el egy amatőr zenekar koncertjére, mert vagy nagyon kezdőkre számítanak, vagy azt se tudják, mire számítsanak. Én nem vonakodtam, mert szeretem az amatőr művészetet, de még így is meglepett a fiúk tehetsége. Szerintem nagyon profin játszottak, nekem nagyon tetszett. Szövegeiket maguk írják, van köztünk elvont, van köztük érdekes, de hallgatni őket érdemes. A zene is jó volt, a gitárok szóltak, olykor egyikük cahonon játszott, és az énekes hangjával az összhangzás nekem nagyon tetszett.

Emellett a közönség is nagyon jó hangulatú társaság volt, táncoltak, énekeltek, szóval nagyon jó volt a hangulat. Többször visszatapsolták a fiúkat, akik készségesen ját-

szottak el nekünk azon az estén még nem hallott, de a közönség egy részének ismerős dalokat.

Közben kiderült, hogy zenekarból ketten is járnak a Nikre, egyikük Csabán Balázs, az énekes, a másik Jeckel János, a basszusgitáros, gitáros, cahunos. A többiek is tanulók még, Rovács Péter a technikus, vokális, Szilágyi Dávid gitáros, Hídvégi Jakab gitáros. Egyébként ők öten együtt jártak középiskolába Győrben, és még ott álltak össze együttesé, ami úgy 3 éve volt. Az énekes elmondása szerint csak egy éve próbálnak komolyabban, és eddig ezen kívül még egy fellépésük volt, de most már lesz több is.

Lesz egy fellépésük március 18-án is, ami még e cikk megjelenése előtt lesz, de lesznek még, amit a tisztelt olvasónak nagyon ajánlok, az az, hogy figyelje a híreket, és ha lesz, jöjjön el, mert érdemes menni mindenkinek, aki szereti a jó zenét és a jó hangulatú koncerteket.

A Facebookon következő címen elérhetők: <http://www.facebook.com/pages/Nyomorultak-zenekar#!pages/Nyomorultak-zenekar/144040538963253>

Wolio

Április idusán...

Beköszönt a tavasz, csicseregnek a madarak, ég a nap melegétől a kopár szik sarja is, szóval vége a télnek, a fagyoskodásnak és így a szabadidőnkben számtalan szabadtéri program közül választhatunk.

Első körben most magamat meghazudtolva nem színházi programot, hanem egy érdekes kiállítást (illetve kettőt is) ajánlanék: az egyik a millenárison található *Christian Kokai-Kun A robot korszakot követően...* című kiállítás. A festő osztrák-magyar állampolgárságú, a modern művészetek kiemelkedő alakja. Képeiről saját ajánlóját idézem most, amit megtalálhattok a millenáris honlapján is, hosszabb formában: „Képzeljünk el egy jövőt, amikor egy új cyborg-beli emberi lény elgondolkodik a közel-múlt történetén, és áttekinti a robotkorszak alakulását, valamint az azt megelőző időszakot. Vajon ez a jövőbeli lény hasonló kérdéseket tesz majd fel, mint mi manapság? És vajon a számára elérhető információk hasznára lesznek-e majd abban, hogy választ adjon ezekre a kérdésekre?”

A következő kiállítás a Nemzeti Múzeumban található. A *XXIX. Magyar Sajtófotó Kiállítás – Magyar fotográfusok a világ élvonalában* címet viseli. Ez a kiállítás tulajdonképpen egy díjazás is a Sajtófotó pályázaton beadott művek részére. Ezen a pályázaton minden írott, vagy online médiumban megjelent fotó pályázhat, és a nyertes munkákat a közönség május 8-ig tekintheti meg. Az idei téma főként a vörösiszap-tragédia kapcsán mutat be képeket, mint ahogy az egyik általam kiválasztott is.

A két kiállítás fontossága, hogy mindkettőre a belépés díjtalan, így akár egy hétvégi kikapcsolódásnak sem utolsó, és ráadásul ezek pénztárcakímélő programok. Nem

utolsó sorban pedig remek lehetőség, hogy megismerjük a magyar kortárs művészetet.

A következő program már inkább szabadtéri, és akár hosszútávon is kedvező lehet: ahogy beköszönt a tavasz, beköszöntenek az utcai futóversenyek is. Az első április 10-én, de ez már az újság megjelenése előtt lezajlott esemény. Inkább a május 15-i nívós eseményre invitálnék embereket. Ez a K&H olimpiai maraton és félmaraton váltó. Itt egy 7 km-es távot kell teljesíteni a csapatoknak, amelyek lehetnek 3, illetve 6 fősek. Ez egy remek lehetőség összekovácsolni az embereket, együtt izgulni a versenytársakért. Akár karunkon belül is lehet csapatokat szervezni, biztos lenne jelentkező. Bővebb információt a futanet.hu oldalon lehet találni. Nagyszerű hangulat jellemzi ezeket a versenyeket, nem számít, ki milyen gyorsan fut, hisz mint tudjuk, a részvétel a fontos, nem a győzelem (és amúgy sem tudnánk lefutni a kenyaiakat). :)

Végezetül, de nem utolsó sorban egy színházi műsort is ajánlanék. Nem csak a tavasz közeleg, hanem a húsvét is, ami egy fontos keresztény ünnep. Erről szól az egyik leg-híresebb Webber musical, a Jézus Krisztus Szupersztár, ami a Madách Színházban tekinthető meg. A darab átmenet a musical és a rockopera között. Nagyszerű dallamok, megrendítő szólóénekek jellemzik. Sikerét az is alátámasztja, hogy számos különböző országban megy most is a darab, sőt, itthon is, még Szolnokon is bemutatják.

Fontos, hogy okosan osszuk be időnket és hagyjunk egy kis időt a tanulásra is, de azért senki ne szakadjon meg. A félvégi utolsó hajrához sok sikert.

mojzítib

Wass Albert

(1908. 1. 8. – 1998. 2. 17.)

Az erdélyi magyar irodalom egyik legmeghatározóbb alakját csak halála után fedezték fel Magyarországon.

A Kolozsvár melletti Válaszúton született nemesi családban. Családjá 1744-ben Mária Teréziától kapta a grófi címet; leszármazásuk az Árpád-korig vezethető vissza. Műveit csak a rendszerváltás után jelentették meg.

Első könyve, egy verseskötet, 1927-ben jelent meg majd azt követte egy másik '30-ban. Az irodalmi sikert az 1934-ben megjelent Farkasverem című regénye hozta meg, amiért Baumgarten-díjban részesült, és több irodalmi társaság is tagjává fogadta.

1942-től katonai kiképzésben részesül, és a háborúban tartalékos tiszthelyettesként szolgál. Később, mint alhadnagyot, Ukrajnába küldik a 9. Magyar Királyi Lovassággal. Feladatait előjárója legnagyobb meglegésére látta el, és kétszer is megkapta a vaskeresztet. Az első bécsi döntésről ekképpen emlékezik meg Jönnek című könyvében. *„Tülekedtünk a térkép körül, kezünk reszketve markolta a ceruzát, azt hittük, elpattannak az idegeink. S egy női hang mondta az új határt: - Kötegyán... várad alatt... gyalu alatt... Kolozsvár alatt... - Kolozsnál északra fordul... Szentgotthárd alatt... Falunk nevére még a csend is jégtembére fagyott... s mondta tovább... - Kőbőlkút... Bánd... Nyáradtő... Balasvásár... Már akkor jégg és kővé fagyva álltunk. A könny is, mely elindult, szemünkbe dermedt. Soha ennyi súlyos érzés nem vibazott át egyszerre a szívünkön. Ekkora öröm, s ekkora fájdalom. Hallgatott rég a rádió, s a falunk neve még ott sajgott a szoba négy falán, szúrt és égetett, s mi álltunk kereken a térkép körül, izzó, könnyes szemmel, csak néztük egymást és nem szoltunk semmit. Aztán megfordultam és az ablakhoz mentem. Nem*

tudtam, hogy mi az, amit érzek: öröm vagy fájdalom. Éreztem, hogy rohanni kellene, kirobanni a mezők közé, s végig kiáltani rajtuk riadó szóval, hogy öltözzenek csupa virágba, mert újra magyar föld lettek! Az erdőig szaladni és felverni a fákat, hogy énekeljenek a boldogságtól! [...]”.

Mikor a II. világháború a végéhez közeledett, nem várta meg, hogy a román csapatok újból bevonuljanak Észak-Erdély területére. Ezért önként az emigrációt választotta. A nyugati határt 1945-ben lépte át. Németországban fejezi be az első emigrációban írt regényét, az Adjátok vissza a hegyeimet, amit A funtineli boszorkány megjelenése követett. 1946-ban Románia népbírósága háborús bűnösnek nyilvánítja, és kimondja távollétében a halálos ítéletét. Erről soha nem értesítették hivatalosan. 1951-ben az Egyesült Államokba költözött,

ahol a Floridai Egyetemen tanított nyugdíjazásáig. 1987-ben meghal második felesége Elizabeth. Néhány évig csendes magányban élt Astor parkban. A rendszerváltozás utáni első magyar kormánytól megkapja a Magyar Köztársasági érdemrend középkeresztjét, majd a Magyarok világszövetsége érdemérmét. Az öregség ilyenkor már bosszantja, zavarja. Egy interjúj megmutatja első feleség fényképét és megjegyzi: *„Ő már süti nekem a pogácsát odaát.”* '98 februárjában saját kezűleg vetett véget saját életének.

Főbb művei:

- Jönnek (1940)
- Adjátok vissza a hegyeimet! (1949)
- Elvész a nyom (1952)
- Tizenhárom almafa (1953)
- Elvásik a veres csillag (1963)
- Halálos köd a holtember partján (1975)
- Te és a világ (1989)

K. Balázs

Mobile World Congress 2011

Idén is, ahogy már évek óta megrendezik a Mobile World Congress-t, vagyis a Mobil Világ Kongresszust. Idén február hónapban került megrendezésre a nívós esemény Barcelonában.

Engem is, mint leendő IT-st, nagyon érdekelt a téma, és gondoltam, megosztom veletek, miket hallottam, olvastam róla. Ezen az eseményen több érdekesség is napvilágra került: megtudhatjuk, merre tart a mobilpiac, mik lesznek az újdonságok. A BBC Click című műsora is foglalkozott egy adás erejéig a témával, mondhatom, nagyon érdekes dolgokat tudtam meg.

De lássuk is, mik lesznek ezek az újdonságok: első körben a Nokia bejelentése rázta meg (vagy nem rázta) a társadalmat. Végérvényesen szakítanak a Symbiannal (és ezzel együtt a MeeGo-val), és az elkövetkező telefonjaikon Windows Mobile 7 lesz. Ha tehetek egy személyes megjegyzést, jól teszi a Nokia, hogy újít, mert lássuk be, az Android és az iOS világában nehéz volt a Symbiannak bármí újat is adnia. Szóval most a finn cég hatalmas átalakításon esik át, és reméljük, újra vissza tudnak találni a piacra. Az, hogy a Windows Mobile 7 jó választás volt-e, majd kiderül, de sajnos a számok magukért beszélnek.

Itt speciel arra gondolok, hogy az Android népszerűsége nemhogy töretlen, egyre csak nő, piaci részesedése már meghaladja az Apple operációs rendszerét. A tablet pc-k világát is uralja, szóval senki nem tudja, hol lesz a határ. A legtöbb gyártó gyorsan „kapcsol”, és okostelefonjaik már inkább Androidot futtatnak. (Még visszatérve a Nokiához egy utolsó gondolat: idén nem vettek részt a kiállításon, csak előadásokat tartottak - gondolom mindenki sejti mért írtam ezt le -.)

Na de térjünk rá a többi gyártóra: a Samsung is mutatott néhány újdonságot: a Galaxi S II-t és a Galaxy Tab 10.1-et. Mindkettő dupla magos processzort, a Tab már nagyobb kijelzőt (10.1") és persze Androidot kapott. Emellett a gyorsabb HSDPA dominál, ami igencsak finom lesz a felhasználóknak. Emellett meg kell említeni a Bada operációs rendszerüket, amiből érkezik a 2.0-s verzió (véltetően a Wave-be kerül bele). De alsóbb kategóriás telefont nem lehetett látni tőlük.

A Sony Ericsson az Xperia sorozatát bővíti egy pár taggal. Ezeken bár nincsen kétmagos processzor, azért tudnak a kicsikék. Persze, hogy Androiddal mennek ezek is. Ám a 3 telefon közül egy érdekesség is feltűnik, az Xperia Play. A Sonyval együttműködve alkották meg a telefont, PS-hez hasonló játékok futtatására. Szóval, aki N-Gage fan volt, annak jó választás lesz ez a modell is.

Sajnos hely hiányában a többiektről csak érintőlegesen írnék. Az LG hozott egy telefont és egy tabletet. Az Optimus 3D képes szemüveg nélkül 3D-s élményre. Az Optimus Tab csak felvenni tud így, azonban lejátszásához nem árt egy 3D-s tv is.

A Motorola is visszatér a piacra lassacskán, a dupla magos processzoraival és a Milestone-nal. A telefont egy megfelelő rackbe helyezve, akár notebooknak is használhatjuk, ami igazán nagy mobilitást nyújt a jüzernek, amit valljunk csak be, a notebook maga nem tud teljesíteni. És végül, de nem utolsó sorban az Alcatelről és a Huawei-ről írnék: mindketten törnek be a piacra, előbbi inkább középkategóriás modellekkel, utóbbi viszont próbálkozik csúcsmoделlekkel is. Mindkettőt lehet itthon kapni, egyelőre a szolgáltatók nevével fémjelvez. Talán, ha a siker nagy lesz, saját nevükkel is jönnek hazánkba.

A piac irányba fejlődik, kíváncsian várjuk, hova lehet ezt még fokozni.

mojitibi

Royal tarokk

Van-e élet a zsírozáson, a snapszlin és a pókeren túl? Persze, hogy van! Ha szeretsz játszani, és unod a számítógépet, az egyszerű, gyerekes kártyajátékokat, akkor próbáld ki a kártyajátékok királyát, a royal tarokkot. Ez a legszuperebb kártyajáték, ami létezik, ráadásul az egyetlen, ami valóban versenyszerűen is játszható, mivel a royalban nem a lapjárás, hanem a Te tudásod dönt.

A tarokk Magyarországra feltehetően a 19. században érkezett. A hagyomány úgy tartja, hogy a tarokkot az 1848–49-es forradalom és szabadságharc idején egy Paskievics nevű

oros tiszt hozta be az országba. Erre utal a játék egyik változatának neve is, a húszashívásos vagy paskievics tarokk. A játék megnyeréséhez éppen 48 pont kell („Nem engedünk a 48-ból!”). A 19. században nagyon elterjedt játék volt, szinte mindenki ezt játszotta, még a magyar írók, költők is, a híres Pilvax kávézóban. Néhányan még műveikben is megemlégtették, például Jókai vagy Mikszáth.

A royal tarokk a húszashívásos és a királyhívásos tarokk mellett egy harmadik fajta tarokk. 40 lappal játsszák, 18 színes lappal és 22 tarokkal. A tarokkok, mint állandó aduk vesznek részt a játékban, nagyságuk a rajtuk lévő római számtól függ. Játsszhatják csapatban négyen, és egyéniben négyen, hárman, ketten, sőt, még egyedül pasziánszozni is lehet.

A royalban 70 különböző bemondás van összesen, melyek különböző pontértékűek. Mivel elég nehéz ennyi bemondást megjegyezni, ezért segítségül a bemondások a játszmalap bal oldalán fel vannak tüntetve. A cél minél több pont elérése. A lapod erősségére is kapsz pontokat, ezért gyenge lappal kevesebb pontot kell gyűjteni a maximális száz ponthoz, míg erős lappal meg kell küzdeni a százért. Ahhoz, hogy többet írj, mint száz pont, ahhoz nagy bemondásokat kell bemondani és teljesíteni. Ezek az úgynevezett

trófeák. A trófeákat külön jegyezzük, és teljesítőik felkerülnek a rangot adó Trófealistára.

A royal az egyik legnehezebb kártyajáték, nehezebb, mint a bridzs. Kell egy kis idő, mire az ember belerázódik, és elkezdi élvezni a játékot. Akkor miért érdemes belevágni? Mert jó a társaság, gyönyörű kupákat lehet nyerni, és azon elit emberek közé tartozhatsz, akik ezt a remek játékot játsszák. A játékban elég nagy szerepet játszik a matematika, a valószínűség kiszámítása, de nem kell félni tőle.

A royal tarokkot országsszerte játsszák, több klub is található az ország különböző pontjain. Budapesten a Magyar Royal Tarokk Egyesület keddenként tart klubnapot Óbudán, a Hídőfő Pubban. A játék kezdése nem fix, bármikor be lehet esni, játszani, általában délután öt-hat óra felé kezdődnek a partik, és késő estig tartanak. Aki inkább otthonülő típus, az is próbálkozhat a játékkal, mivel interneten is lehet játszani, így akár az ország négy távoli pontjából is játszhatnak együtt a játékosok.

Ha ez a játék felkeltette az érdeklődésedet, és szívesen kipróbálnád, vagy csak megnéznéd, hogy játsszák, nézz körbe a www.royaltarokk.hu oldalon, vagy gyere el az egyik kedd este a Fő térre, a Hídőfő Pubba.

Ui.: Ne feledd, a kártyázás nemcsak pókerből és snapszereből áll!

Kardi

Murphy törvénykönyve

Ami el tud romlani, az el is romlik

COMPTERMURPHOLÓGIA

A megbízhatóság törvénye: Tévedni emberi dolog, de igazán összekutyulni valamit csak számítógéppel lehet.

Greer törvénye: A számítógépprogram nem kívánságaid, hanem az utasításaid szerint működik.

Sutin törvénye: A leghaszontalanabb funkciókkal a legnagyobb élvezet dolgozni.

McCristy számítógépes axiómái: 1. A backup memóriába táplált anyag sohasem teljes. 2. A szoftvervírusokat csak akkor lehet kiirtani, amikor az illető szoftver már végképp elavult.

Leo Beiser első számítógép-axiómája: Amikor elraktározol valamit a gép memóriájában, raktározod el saját memóriádban, hogy hova tetted.

Steinbach rendszerprogramozási útmutatása: Sohase tájfel olyan hibát, amivel nem tudsz mit kezdeni!

Manubay törvényei programozók számára: 1. Ha egy meglévő program módosítása bevállal, akkor valószínűleg nem erre a módosításra volt szükség. 2. A programok felhasználói nem tudják pontosan, hogy mi kell nekik, de pontosan tudják, hogy mi nem kell nekik.

A számítógépes programozás törvényei: 1. Bármely program, ha egyszer gépre kerül, elavult. 2. Bármely program elkészítése többbe kerül és tovább tart. 3. Ha a program bevállal, akkor változtatni kell rajta. 4. Ha a program nem válik be, akkor dokumentációt kell készíteni róla. 5. Bármely program a rendelkezésre álló memória végső határáig duzzad. 6. A program értéke egyenesen arányos a megtermelt táblázatok súlyával. 7. Bármely program bonyolultsága addig fokozódik, amíg túl nem nő programozója képességein.

Troutman programozási posztulátumai: 1. Ha a kísérleti rendszer tökéletesen működik, az összes további rendszer rakoncátlankodni fog. 2. A program legkártékonyabb hibájára csak akkor derül fény, ha a programot már legalább hat hónapig használták. 3. Azokat a

kontrollkártyákat, amelyeket semmiképpen nem szabad helytelen sorrendben tárolni, helytelen sorrendben tárolják. 4. A tetszőleges sorrendben tárolható lyukszalagokat nem tárolják helytelen sorrendben. 5. Ha az input ellenőrzést úgy tervezték meg, hogy kiszűrje a téves inputokat, egy leleményes időtá biztosan kidolgozza azt a módszert, melynek segítségével a téves inputok megkerülik az ellenőrzést. 6. A programozók legjobban a káromkodás nyelvét ismerik.

Gilb megbízhatatlansági törvényei: 1. A számítógép megbízhatatlan, de az ember még inkább. 2. Az emberi megbízhatóságra alapozott rendszerek megbízhatatlanok. 3. A felderíthetetlen hibák végtelenül változatosak, szemben a felderíthető hibákkal, amelyeknek száma a dolog természetéből következően: korlátozott. 4. A megbízhatóság fokozására eszközölt befektetések addig fokozódnak, amíg túl nem haladják a hibák valószínű költségét, illetve amíg valaki el nem éri, hogy a munka is folyjék.

A számítógépek világhátán törvényei Golub szerint: 1. A homályos célkitűzések azt szolgálják, hogy senkit ne feszélyezzen a költségek előzetes bemérhetősége. 2. A hanyagul megtervezett munka a vártnál háromszorta több időt vesz igénybe, míg a gondosan megtervezett csak kétszeresét. 3. A folyamatmódosításhoz szükséges erőfeszítés az idő előrehaladtával mértani haladványban növekszik. 4. A munkacsoportok azért rühellik a heti teljesítmény beszámolókat, mert ezek ékeken bizonyítják, hogy teljesítményről szó sincs.

A számítógép-javítás Smith-féle szabálya: A forrasztónyílások egy mérettel szűkebbek a kellesnél. Folyománya: A megfelelő méretű forrasztónyílások viszont rossz helyen vannak.

Jaruk törvénye: Ha olcsóbb volna új berendezést vásárolni, a vállalat csak azért is a régit fogja javíttatni. Folyománya: Ha a régi berendezés javítása volna olcsóbb, a vállalat csak azért is vadonatújat fog vásárolni.

Weinberg első törvénye: Ha az építőipar úgy építene, ahogy a programozók készítik programjaikat, az első jöttment harkály lerombolhatná az egész emberi civilizációt.

Lubarsky kibernetikus rovartani törvénye: Egy rovar biztosan túléli a ciánózást.

KINFO

Miénk
lesz a
KUPA!

2011

május
13-14.

<http://kinfo.nikhok.hu>